

La veritat

«Ens trobem per tant davant d'un Estat que entén només una relació amb el poder: la força. I per contra un país com el nostre, tant poc avesat a aquesta actitud i que fa bandera exactament del contrari: el seny»

La veritat hauria de formar part del comportament de les persones. Segurament aquesta afirmació no serà gaire rebatuda, però el fet cert és que no a tot arreu és creu en la veritat de la mateixa manera.

A la tradició política castellana, per exemple, no importa la veritat i allò únic que es valora és guanyar, una conducta molt i molt diferent de la que podem trobar en els governs d'arrels anglosaxones o del nord d'Europa, on dir la veritat és un valor que els ciutadans exigeixen als seus governants.

Aquesta tebior davant la mentida dóna explicació a la conducta disciplinada de totes les institucions de poder espanyoles en el sentit de defensar per damunt de tot, fins i tot de la democràcia, un concepte unitari, centralista, tancat i exclusivista de l'Estat, una manera de ser i de fer que s'ha demostrat del tot ineficient en aquests últims segles d'història hispànica a l'hora de generar benestar a les persones, d'incentivar el progrés cultural, social i econòmic, la innovació, la modernitat, de fonamentar una ciutadania oberta, plural, responsable. Més aviat tot el contrari.

És un fet cultural doncs, arrelat a la seva manera de ser i alhora transversal en els partits majoritaris, que no dubten a copar les institucions, entre elles per exemple el Tribunal Constitucional, aconseguint ells solets deslegitimar aquest Tribunal fins al punt que els catalans ens hem decidit a prescindir-ne.

Ens trobem per tant davant d'un Estat que entén només una relació amb el poder: la força. I per contra un país com el nostre, tant poc avesat a aquesta actitud i que fa bandera exactament del contrari: el seny. Fugim per tant de la polèmica, un àmbit en que tant be es belluguen ells i el que nosaltres ens sentim tant incòmodes, un concepte que prové del grec *?pólemos?* que significa guerra. I els encanta.

Fixeu-vos en el model de com Canadà o Anglaterra han abordat la qüestió del Quebec o Escòcia: res a veure! En un costat parlem de democràcies modernes, per contra aquí patim una estructura institucional del poder que ens permet afirmar que a Espanya la democràcia és una gran mentida.